

[Erlendsson]

ler tungt på modtagernes hjerte. Og dette altid at skulle modtage gaver forsimples karakteren. Når hr. Jonathan Motzfeldt kommer herved og erklærer over for pressen, at han har vundet den første sejr over for den danske regering ved at sikre, at faktisk de alene kan bestemme, hvad der skal ske med de grønlandske ressourcer, burde han i stedet for have sagt: dette kan være Grønlands støtte til at redde den danske økonomi, vi vil gøre alt inden for rimelighedens grænser for, at disse naturressourcer kan ydnyttes til gavn for det samfund, som vi er stolte, glade og taknemlige for at være medlemmer af. Det burde være de ord, som hr. Jonathan Motzfeldt havde sagt efter en sådan forhandling, og ikke disse sejrsmål om, at nu fortsætter vi som nydende medlemmer, men vi har intet til gengæld at yde. Det er det, synes jeg, der er uværdigt. Det er en urimelig og uværdig holdning for vore bilande, og det er en urimelig holdning over for hovedlandets borgere, som alene skal bære alle byrder, ikke mindst i en situation som denne, der er så økonomisk vanskelig, som den er.

Formanden:

Selv om jeg er specielt tolerant i tilfælde som dette, er jeg vist nødt til at påtale udtrykket, når der tales om forsimples karakteren for en hel befolkningsgruppe. Det kan vist ikke passere.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg havde ikke regnet med, at jeg skulle tage ordet mere i den slags debatter om vore medlemmers ret til at stemme, som de finder rigtigt her, men jeg må meget beklage, at hr. Erlendsson nu bruger udtrykket »taktfuldhed«. Jeg synes, hr. Erlendsson selv skulle have udvist så megen taktfuldhed, at han ikke angriber den ret, vores venner såvel i Grønland som på Færøerne har til at tage stilling til problemerne her i tinget, uanset hvilken art det er. Jeg finder det uanstændigt, at vi stadig skal diskutere deres ret til at deltage i arbejdet her i tinget. De er valgt efter grundloven og har ret efter grundloven til at tage del i alt arbejdet her; det er næsten deres forpligtelse at gøre det.

Derfor vil jeg gerne nok en gang tage afstand fra den slags udtalelser.

(Kort bemærkning).

Melchior (CD):

Hr. Erlendsson sagde, at Danmark havde vist storsind ved at behandle vore færøske og grønlandske medborgere på den måde, som vi gør. Jeg skal undlade at give nøjere udtryk for den afsky, jeg føler over for denne betragtning. Jeg er overbevist om, at såvel det overvældende flertal i denne sal som i det danske folk finder, at Danmark ikke har vist storsind, men har handlet på den eneste rimelige måde, anstændige mennesker kan handle på.

Men jeg vil gerne forsikre de medlemmer, der her repræsenterer den del af det danske rige, der er Grønland og Færøerne, at hr. Erlendsson må finde sig i et fortvivlende mindretal, gud ske lov, og jeg appellerer virkelig til, at der i det parti, hvor der ellers findes så meget slagsmål – og det skal partiet selv afgøre – dog skal være ét mandfolk af han- eller hunkøn, som kan komme herop og sige, at de ikke kan dele den af hr. Erlendsson her fremsatte mening.

(Kort bemærkning).

Steenholdt (Grøn!):

For det første vil jeg gerne gøre hr. Erlendsson opmærksom på, at der er stor forskel på hr. Jonathan Motzfeldts og mit parti. Hvis han vil angribe deres måde at føre Grønlandspolitik på, er det på sin plads, men det angår i hvert fald ikke mig.

Hr. Erlendssons gentagne angreb på mig og dermed mine nordatlantiske vælgere, synes jeg efterhånden er overdrevne og grundløse, og jeg takker de medlemmer, som i går har taget afstand fra hr. Erlendssons synspunkter. I øvrigt vil jeg gøre hr. Erlendsson opmærksom på noget i anledning af hans udtalelse i går om, at grønlandske medlemmer med så få stemmer bag sig ikke skulle blande sig i sådanne afstemninger. Jeg har slået efter i en håndbog og konstateret, at hr. Erlendsson ved folketingsvalget i 1977 fik 2.974 personlige stemmer, medens jeg fik 4.645.

Men endnu en gang: det er ikke det, det drejer sig om i spørgsmålet om retten til at tage beslutninger her i salen som medlem af folketinget.

(Kort bemærkning).